

בסי"ד. שי"פ לך לך, יו"ד מרחשו"ן ה'תשמ"ב. תנתח ה"ח בלתי מוגה.

1) לך לך מאוצן וממולדת ומבית אביר גוי, ומבאר רבינו הזקן בתו"א (רי"ש פרשתנו 2), דהליכה זו, יש בה ב' ענינים, כמ"ש ר"ל למסעיו, מסעיו ל' רביים, שהם ב' מסעות, ממטה למעלה וממטה למטה כו'. ובענין ההליכה מלמעלה למטה

ממט"ר ומבאר שם, דאברם הוא א"ר, שכל הנעלם מכל רעיון, ומדגא זו צריך ללכת מלמעלה למטה עד שבא אל הארץ אשר ואר"ו, בחינת המלכות, ועד לארץ כפשוטה. אמנם אף שהליכה זו היא בחינת גרידה מלמעלה למטה, מ"מ הרי ע"י ירידה זו נחלס"ת עינינו באברם שנקרא שמו אברהם, היינו שנתוספה בו אות ה' כ"י אב המון גוים נהי' בלז"ה, היינו שנתוספה בו אות ה' אב המון גוים, לפיכך נחוספה בו אות ה', כ"י נכדי לרדת למטה יותר צריך שיומשך בו מדגא נעליה י"ה, וכדוגמה והכנס שכשהוא צריך להשפיע לקט"ל (בשנים או בשכל) ה"ה צריך לבנינה יתירה כדי להשפיע לקט"ל (בשנים או בשכל) ה"ה צריך להשפיע למטה ממדריגתם, ודוקא שלמה המלך שהי' חכם מכל האדם, לכן נאמר בו וידבר שלשת אלפים משל, היינו שהוריד את הדבר-שכל שלש אלפים מדריגות, ובכל מדריגה הי' צריך להלבישו במשל שהוא דבר זר הדומה אל הנמשל, וע"ד מה שמובא בכמה מדריגות חז"ל משל למלך המלכי המק"ה ממלך כשר ודם, והוא משום שהי' בו בנינה יתירה. ועד"ז בענינו, ובכדי שיוכל להיות הירידה משכל הנעלם מכל רעיון אל הארץ אשר רא"ה, עד שיהי' אב המון גוים, הי' צריך שתחטף בו אות ה'.

2) ההליכה שמלמעלה למעלה מובא בדרושי חסידות (גם) בפ' לך לך [ומזה שהובא פירושו זה בדרושי פ' לך לך מובן דפירושו זה מוכרח הוא (לא רק ממקום אחר, אלא) גם מצד פ' לך לך], וכן הוא גם הפירוש הפשוט כמ"ש לך לך גו', דאיך מקרא יוצא מיד פשוטו, שהליכה זו הייתה מארץ וממולדת ומבית אביר, היינו מחרן, שהוא חרוץ אף של מקום בעולם -

1) פרשתנו י"ב, א. 2) יא, א ואילך. וראה גם תו"ח שם פ, א ואילך. אוה"ח שם (כר"ד) חרפה, א ואילך. שם (כר"ו) חתעב, א ואילך. ד"ה זה תשל"ח. 3) פרשתנו י"ג, ג. 4) שם י"ז, ה. 5) מ"א ה, יא. 6) שם, י"ב. 7) שנה סג, א. ושי"נ.

המוכרחים הם סוס לרכוב עליה ועבד לרדף לפניו, ועד שתמשיך איש רצים לפניו, שכל אלו הם דברים המוכרחים לכן מלך, שלכך נותנים לו את זה מקומה של צדקה, שאי אהא מצווה עליו לעשרות, ויש לו גם עשרות, אשר לכן מלך ענין העשרות הוא שנותנים לו כל חוץ יקר, אוצרות הגנוזים של המלך, אשר מעולם לא השתמשו בהם והיו כמותים וחומים מעין כל רואה, וגם המלך בעצמו לא השתמש בהם לשום דבר, כמבואר בארוכה בדרושי ההילולא⁵², שכ"ז נותנים להבן מלך. הנה גם כאשר יש לו כל הדברים האלו, דברים המוכרחים וענין העשרות, ככ"ז גם זה נחשב לעבודה פרך, כ"י ישנו הענין דהסתר אסתיר, שעדיין לא נתגלה בחי' פנימיות עתיק⁵³, וחסרה העבודה דבקשו פני את הניר ה' אבקס⁵⁴. וע"י מעשינו ועבודתנו, יתגלה לע"ל הנירה דרוחה, שיהי' מנוחה ותענוג, וגם לפני זה יהי' ולכל בני ישראל היי' אור במושבם⁵⁵, בגשמיות, בני חיי ומזונא רויחה, ובאופן דמראה באצבע⁵⁶, בגשמיות, ואח"כ תהי' אחלתא דגאולה, ואח"כ גאולה האמתית והשלימה, במהרה בימינו ובעגלא דידך ממש.

* _____

51) כחובות סז, ג. פרשיי עה"פ ראה טו, ה. 52) ד"ה באחי לגני ה"ש"ה פיי"א (סה"מ שם ע' 132) ופלי"ט (שם ע' 154). וראה גם שם פיי"ז (שם ע' 153). 53) ראה פלי"ט שער הק"ש פס"ו, לקו"ו, שיה"ש בסופו. 54) תהלים כז, ה. וראה לקו"ו נצבים מד, ג. שבת שו"ש בסופו. ג-ד. 55) בא"י, כג. 56) ראה שמו"ר ספכ"ג. תענית בסופה ובפרשיי שם ד"ה מראה באצבעו. פרשיי עה"פ בשלה טו, ב.

תנתח ה"ח בלתי מוגה

מאברהם אבינו²³, וצ"ל אצל העבודה בבי האופנים, דבחה
 עבודתו בבוקר (ככל יום) היה עולה מלמלמל בסולם התפלה,²⁴
 ק"ש תפלה, שזוהי עלי' בעילוי אחר עילוי, וזהו לך לך
 מאוצר וממולדת ומבית אביה, מעוצא אביה, וזהו לך לך
 ומשכלו ומדחתיו ועולה למעלה, ואתה י"ע ע"י נתינת כח
 זו, באים להעבודה והנהג בהן מנהג דרך ארץ²⁵, ואתה י"ע ע"י נתינת כח
 למטה²⁶ ובה מתגלה אשר ארץ, גילוי מעלתו של כריי"א מישראל,
 וגם אשר ארץ גילוי אלקות. כי ע"י הירידה למטה, היה עולה
 לשורו ומקורו, ויחיה מזה, דעולה למעלה משורו ומקורו,
 למעלה משורש האצלים, בשורו ומקורו האמיתי, כמ"ש²⁷ והרוח
 תשוב אל האלקים אשר נתנה, שזהו אמיתות ענין החשובות²⁸.

והנה ע"י עבודה בב' קוים אלו, באים להגילוי דלעיל, דכתיב
 בישע' וההולכה בתוככם²⁹, ב' מיני הילוכים, ואורך אחס
 קוממולות³⁰, ב' קוממולות, שזהו ע"י מעשינו ועבודתנו
 במשך זמן הגלות במיחד³¹, ובפרט בעקבתא דמשיחא, וענין באים
 אל הארץ אשר ארץ, גילוי אלקות בעתה, וא"י, כמ"ש³² ולא
 יכנף עוד מוריר, בלי גלוש³³, אבל זה הי' רק מעין מעין זה
 בשעת מ"ח שהי' בבתי³⁴, אבל זה הי' רק מעין מעין זה
 דלעיל. ולעיל יהי' הכל בבתי³⁵, וא"י, כמבואר בארחה בשער
 האמורה³⁶ (ובקיצור בלקו"ת³⁷) דלמורד התורה לעיל יהי' בבתי³⁸
 רא"י. וזה נפעל ע"י העבודה בב' מיני הילוך עמה, שבבית
 הם תורת ומצוות, דחורה ענינה מלמעלה, כמ"ש³⁹ מן השמים
 השמיע את קולו גו', ומצוות ענינם העלאת הדברים המשמיעים
 למע' (כמבואר בחו"א בתחלתו), דע"י באים לקיום העוד ואורך
 אחס קוממולות, והייתי לם לאלקים⁴⁰, במהרה בימינו ממש.

- (23) ראה תניא פ"י"ח. תו"ח שנות חקלז, טע"ב. (24) ראה
 זח"א רטו, ב. ח"ג שו, ב. סה"מ קונטרסים ח"ב שנת, ב ואילך.
 (25) ראה לקו"ש לך לך הני"ל לך לך ושי"ט. (26) ברכות לה, ב.
 (27) קהלת י"ב, ז. (28) ראה לקו"ח ר"פ האזינו. שם ר"פ בלק.
 (29) בתוקותי כו, יב. (30) אוה"ח בחוקותי ע' חרמ ואילך.
 לקו"ח ראה כו, א. אמ"ב שער הק"ש פפ"ז. ספ"ח ואילך. וראה
 גם ד"ה לך לך משל"ח ס"ח. (31) בתוקותי שם, יג. (32) ב"ב
 עה, א. סנהדרין קו, א. וראה אמ"ב שם פפ"ט. אוה"ח שם ע'
 חנוג. תעריג. לך לך הני"ל שם. (33) ראה תניא רפ"ז.
 (34) ישע"ה, ל, ב. (35) תניא פ"יו (מו, א). (36) תניא שם.
 (37) פ"ט. (38) ראה לקו"ח צו, יד, א. (39) ואחרון ד, לו.

הנחת הת' בלתי מוגה

בעולם, ומאור כסדים, אל הארץ אשר ארץ. ואף שאז הייתה זו
 ארץ כנען, כמ"ש והכנעני אז בארץ, מ"מ ה"ל פירש רש"י,
 שהכנעני הי' הולך וכושב אז בארץ, וצ"ל ז' וצ"ל ז' הייתה ארצו
 של שם, וגם כשהי' ארץ כנען, הי' שלא בערך למעלה מחרז
 ומאור כסדים כו', וכמ"ש למעיליותא, דעבר הנהר ישבו אבותי מחרז
 דנוסף להפירוש למעיליותא, דעבר הנהר קאי על השכח הנעלם
 מכל רעיון, הי' ידוע הפירוש בזה לגריעותא, כסיום הנחת
 (ויצטברו אלקים אחרים), וחרת הי' עובד ע"ד ואברהם הי'
 משבר צלמי אביו כו"כ. וזהו לך לך מלמטה למעלה, דאחרי
 שפעל את שפירתו הצלמים בבית אביו ובמולדתו, הרי אח"כ הי'
 הולך אל הארץ אשר ארץ, אל ארץ ישראל, ויקרא שם בשם ה'
 א-ל עולם¹⁴, וכפ"ש¹⁵ דבהיותו בביית אביו הי' רק אלקי
 השמים, היינו שהעולם הוא מצבאות בפ"ע והקב"ה הוא א-ל
 העולם, ואח"כ פעל שיהי' גם אלקי הארץ, א-ל עולם, שהעולם
 ואלקות כו"ח¹⁶. וכמ"ש הרמב"ם (בה"ל ע"ד) בסדר עבודת
 אברהם אבינו בעולם.

והנה ב' פירושים הני"ל שיצרכים וקשורים זה בזה.¹⁸ והענין
 הוא, דבכדי שתי' הירידה מלמעלה, משכל הנעלים מכל
 רעיון עד למטה מטה, צריך ע"ז נתינת כח ממדריגה
 נעלית, כני"ל, אשר זה (הנתינת כח) נעשה ע"י העלי' שלפניו
 מלמעלה, ודוקא ע"ז, יכול לרדת אח"כ למטה מטה. וע"י
 הירידה למטה/בא"מ אל הארץ אשר ארץ, שאראה ואגלה אותי¹⁹,
 את אברהם, היינו ששם דוקא מתגלית מעלתו של אברהם אבינו.
 וזהו כשם שהי' כאברהם אבינו, דכתיב בישע' אתה הי' אברהם,
 ונק' אברהם העברי, שכל העולם כולו מעבר אתך, והוא
 מעבר אחוזה, ע"י הוא בכאן²⁰ מלשאל, שיש לו הכל בלרשות

- (8) פרש"י ס"פ נח. וראה לקו"ח חט"ו ע' 63 ואילך (ובהע'
 3 שם). (9) פרשתנו י"ב, ו. (10) יהושע כד, ב. (11) אוה"ח
 שם (כרך ד) חרפב, ב. (12) אוה"ח שם. וראה פסחים קטז, א.
 (13) ב"ר פ"ח, יג. וראה גם רמב"ם ה"ל ע"ז פ"א ה"ג.
 (14) וירא כא, לג. וראה מושה י, טע"א ואילך. (15) חיי שרה
 כד, ז. נח' בלקו"ח שם ע' 158 ואילך. (16) לקו"ח תבוא מב,
 ד, מג, ג. המשך תע"ב ח"ב פ"ל. (17) שם.
 (18) ראה לקו"ח שם ע' 782. ועוד. (19) חו"א שם. חו"ח שם
 פא, רע"א. אוה"ח שם (כרך ו) חתומא, א. (20) יחזקאל לג,
 כד. (21) פרשתנו יד, יג. (22) ב"ר פמ"ב, ח.

הנחת הת' בלתי מוגה